

Bambo

Wiersz Juliana Tuwima „Bambo” jest lekkim, kapryśnym wierszem, który poprzez żywe opisy i sprytną grę słów, maluje żywy obraz wyimaginowanego świata, w którym zwierzęta zachowują się jak ludzie.

Wiersz Tuwima przekazuje ważne przesłania dotyczące miłości, przyjaźni i samoświadomości w humorystyczny i zabawny sposób. Służy również jako przykład tego, jak dzieła literackie mogą używać prostego języka do przekazania złożonych idei. Ostatecznie „Bambo” to przyjemny kawałek literatury, który zachęca czytelników do docenienia swojego otoczenia i życia z radością i uznaniem.

*Murzynek Bambo w Afryce mieszka ,
czarną ma skórę ten nasz koleżka.*

*Uczy się pilnie przez całe ranki
Ze swej murzyńskiej pierwszej czytanki.*

*A gdy do domu ze szkoły wraca ,
Psoci, figluje – to jego praca.*

*Aż mama krzyczy: „Bambo, łobuzie!”
A Bambo czarną nadyma buzię.*

*Mama powiada: „Napij się mleka”
A on na drzewo mamie ucieka.*

*Mama powiada :”Chodź do kąpieli”,
A on się boi że się wybieli.*

*Lecz mama kocha swojego synka.
Bo dobry chłopak z tego murzynka.*

*Szkoda że Bambo czarny , wesoły
nie chodzi razem z nami do szkoły.*